

76. СТЕФАН НА ТЪРНА ДУМАШЕ

Стефан така си думаше:
– Како ле, како, Търне мо,
чу ли, како ле, разбра ли,
какво е чудо станало,
на голям баир Бакаджик,
на Дере-Бунар кладенец.
Българи глава дигнали,
с турците бой да се бият
и кръв юнашка да леят.
И аз ще, како, да ида,
с турците бой да се бия.
Търна Караджа думаше:
– Брайне ле Стефане, Стефане,
тук стой, брайне ле, не ходи,
там който ходи, не доада.